

Шта је сћараиелство?

Православно хришћанско сћараиелство је пракса систематског и пропорционалног даривања времена, телената и материјалних добара. Све ово нам је дао од Бога да би било искоришћено у служби Њему а за добробит целог човечанства, у захвалном сазнању Хришћове искуљујуће љубави. Сва богаиства која имамо дана су нам од Бога. Ако своја богаиства делимо са другима, онда ширимо Његову љубав у свету. Бог је сваког од нас сћворио као сћараиела и дао нам јединствене могућности и шаленше. Наше време, шаленши, здравље, међусобни односи и богаиство су заиста дар од Бога. Сћараиелство ми омогућава да волим, да се бринем, и промовишем хришћанску делатност и мисију Српске православне парохије Васкрсења Хришћовог. На овај начин ја исћуњавам Хришћову зајовест и као добар сћараиел мог времена, шалената и богаиства, ја шакође обезбеђујем миран рад парохије излазећи у сусрет духовним, образовним, културним, социјалним, забавним и доброћворним потребицама мојих парохијана.

Можемо без пресћанка оћисивати начине на које човек ћомаже своју цркву. Неки начини су били усћешни а неки не, неки су узвишени, други нису. Неки су били дирекћно усмерени од сћране ћојединаца који су ћрилаћали лично, а други су били индирекћно усмерени и оћледали су се у давању ћућег новца кроз игре на срећу укључујући Бинћо. Најбољи, најодћоворнији, најузвишенији и највише хришћански од свих методата је систематско, пропорционално и лично давање новчаних ћрилоћа. Кад ћојединац доће до срећног закључка да је Црква ћодједнако важна као ћородица, ћегов ћосао, исћрана, смешиај, одећа, клуб, рекреација и ћегов хоби, онда је ћроблем о ћомаћању цркве решен ећфикасно на узвишен начин. Ово се једино у парохији може ћосћићи кроз ћримећивање сћараиелства.

Проћрам сћараиелства ће нам ћомоћи да разумемо све обавезе према нашој Цркви са одћоворношћу, узвишеношћу и једнообразношћу. Ово је једини начин да се ћошћуно учесћује у мисији и раду наше Цркве. Ово је шакође једини ћушћ кроз коћа ћомаћање Цркве ћосћаје сћвар савесћи умесћо ћришћиска обавезе. Разумећемо ћомоћ Цркви кроз личну обавезу, као сћавку у ћородичном бућећу умесћо нередовних давања

прилога. Ово је начин да се избегне опорезивање, бесконачно изражење новца до смрти. Кроз програм сарашљива парохија ће бити у могућству да годишњи приход планира и да га на најбољи начин искористи.

Кроз све ово Црква ће имати могућност да се суочи са потребама унутрашње изградње и да понуди све њене услуге парохијанима САДА уместо у будућности и да им помогне да преброди све финансијске проблеме. То је једини начин који ће нам омогућити да ислашимо оно што градимо у релативно краћком времену, сашавајући себе и своју децу од нежељених дугова. Добро сprovedен програм сарашљива донеће нам успех на земљи и радост у Господу Исусу Христу као глави и вођи Цркве и парохије.

Све ово ће пре или касније заменили структуром чланарине у Цркви: финансијска структура која даје лажни осећај одговорности према Цркви. Плаћањем чланарине парохијани често мисле да су ислили све материјалне и мисијске обавезе према Цркви. Неки од нас плаћају чланарину да би остварили право гласа на изборима црквених управа. Оваква структура налаже да Црква буде зависна искључиво од савлашних и несигурних прилога. Овој структури недостигаје визија и не обећава много за будућност. Своди се на разумевање Цркве као клуба или световне организације.

Ко смо ми? Свети Јован Златоуст каже да је Црква створена од људских душа и да не може бити грађена каменом и малтером, него духовним расом њених чланова до пошунуног сједињења у Господу Исусу Христу. Црква је народ народ Божији, сакуљен у Његово име, који себе назива хришћанима, које дели исту веру и наду у Васкрелом Господу; пошрвљује Ишину православну веру и искуство и који продужава проповедање Јеванђеља, народ које је следбеник Христов и апостолски.

Прошодереј-саврофор Драгољуб Павићевић
Саборни храм Васкрсења Христовог
Чикаго, Илиноис

КАО ПРАВОСЛАВНИ ХРИШЋАНИ МИ СМО ПОВЕРЕНИЦИ БОЖЈИ. Ово нам је да̄то на по̄верење:

- Хришћанско Јеванђеље и Свеће шајне
- Наш живо̄и и живо̄и оних који су нам по̄верени (деца)
- Здравље
- Међусобни односи
- Време
- Таленти, способности и образовање
- Материјална добра - власништво и богајство
- Власти или моћ (ауторитет)

Хришћанско Јеванђеље и Свеће шајне

Ми смо позовани да ширимо Јеванђеље Христово свима, да заједно са нашом браћом и сестрама приносимо Богу заједничку литургију и да често учествујемо у благодати Светих шајни Божијих.

Живо̄и

На нама је да вреднујемо и жувамо људски живо̄и, да штићемо права на живо̄и оних који су слаби, без заштите, сироти и нерођени. Такође ми треба да вреднујемо наш вечни живо̄и изнад овоземаљског живо̄и и да шражимо најпре царства небеског. На нама је да усмеримо срца и умове наше деце, наш унука и других ка досицању вечног живо̄и.

Здравље

О својим телима треба да се бринемо као о живим храмовима Духа Светога. Не смемо их намерно ослабити и урочасити немримереном исхраном, пићем, пушењем и опасним дрогама

Лични односи

Треба да волимо друге као што волимо себе и да будемо као Христос и да видимо Христа у сваком другом људском бићу.

Време

Сваки секунд и сваки минути у коме живимо дар је Божији. Део овог дара можемо поклонили нашем учешћу на литургији, волонтирајући и служећи Цркви и у заједници са вернима. Наш је задатак да Христову славу продужујемо сваког тренутка, сваког дана да "сасемо време" и да се "молимо без пресанка" и да то чинимо сваком својом речју или делом у Име Господа Исуса Христа.

Таленти, способности, образовање и могућности

Бог је сваког од нас задужио посебним талентима. Наш је задатак да таленте које смо примили осветимо и умножимо пред Богом и да их уградимо у Божје царство. Постоји јуно различитих дарова, наше је да пронађемо свој и оставимо на право место у Цркви.

Материјална добра - власништво и богајство

Наше је да чувамо своја материјална богајства да би обезбедили своје потребе и потребе оних који зависе од нас, да се бринемо о сиромашнима, да помогнемо проповедање Јеванђеља, да обезбедимо физичко благостање Цркве, да обезбедимо и одржавамо мисију Цркве и да сачувамо околину у којој живимо за генерације које долазе.

Власти или моћ (ауторитет)

Никада не смемо да власти или ауторитет који су нам дани користимо као наш лични, већ као Богом дани. Господ Исус Христос је рекао: "Сва власти на Небу и на земљи ми је дана"

"Сваки добри дар и савршени поклон долази одозго" (Јак. 1:17)

Помолимо се данас да сви будемо одговорни чувари свега што нам је Господ дао у поверење. Као добри стваратељи свега

Поверено будимо одани и пошитоно посвећени служби Богу и
Његовој Цркви морално, духовно, физички и колективно као
породица. На овај начин ћемо пронаћи и осејити праву радост
и срећу живота.

Превазилажење дужничког менталишета

У последњих неколико година и ја сам, као и многи дурџи веома обрадован и охрабрен сведок промене која се догодила у неколико наших црквено-школских оштина. Ово је промена “дужничког менталишета” у хришћанско стваралство. Наши јерарси и највећи део наших свештеника дају велику подршку овој промени. Ова промена не може да буде аутоматска или брза. На жалост, многи од нас одбијају било какву промену и радије подржавају стање какво јесте “Статус кво” и говоре негатаивно о Стваралству.

Морамо имати на уму да људи понекад говоре из незнања и недостатака Православне хришћанске духовности. Неко може рећи да ми нисмо онакви какви су били као хришћани у првим вековима у времену после, и да не разумемо добро, да све што поседујемо, наше животе, наше породице, наше послове, наше таленте и наравно, наш новац, све је дар од Бога. Нисмо ни научили да део нашег новца и талента (првих плодова) треба да буде искоришћено за помоћ нашој браћи и сестрама у ширењу Јеванђеља и Божје љубави према свима.

Ја сам лично сведок да у току прошеклих година велики број наших парохија у Америци не би могле да финансијски издржавају своје потребе да нису имале различите начине сакупљања новца, као на пример “Лас Вегас ноћи”, лурије и остале игре на срећу као Бинго, који ће, хвала Богу ускоро бити укинута. Нико не може рећи да су наше цркве у губитку због “високих цени” које се дају свештеницима, зато што је истина да су наши свештеници међу најслабије плаћеним у поређењу са свештеницима из других браћских Православних јурисдикција, а да не помињемо друге верске заједнице. Сада могу да кажем да има пуно разлога због којих наилазимо на финансијске проблеме у нашим парохијама.

Лично мислим да је главни разлог наших проблема што што смо имали “дужнички менталитет” ош како је наша црква присутна у овој земљи. Кад неко постане члан приватног клуба, било да је то голф, клуб за физичке активности, и слично, мора да плати своја месечна или годишња доприноса. Менаџменти ових организација планирају годишњи буџет и деле га по броју чланова. Број који се добије је сума новца која

се ду̀гује - чланарина – и сваки од чланова мора да њла̀ти како би се ис̀унио њланирани годишњи буџет.

Када се њрошкови одржавања ових клубова њовећају, њовећава се и годишње ду̀овање - чланарина. Чланови оваквих организација који редовно њлаћају чланарину немају дурџих новчаних обавеза њрема њим организацијама.

Код нас у ср̀ским њарохијама се честњ њу̀а наилази на истњ начин размишљања и њоред њо̀а шњо чланарина коју наши верници њлаћају ни близу не њокрива годишње њрошкове наших њарохија. Јас ам лично чуо Србе који кажу: “Ја њлаћам моја ду̀овања - чланарину \$150 и не морам да дајем нишња више!” Гос̀оде смилуј се на нас! Библија нас учи да оно шњо њосејемо њо ћемо и жњетњи (Гал. 6,7) Сњо̀ину година ми смо сејали “чланарину” и наравно њожели смо “дужнички менњалишњи”.

Недавно сам имао раз̀говор са чланом у̀раве из једне од наших већих њарохија који је њврдио: “Наша њарохија никада неће њресњањи да њримењује сисњем чланарине зањо шњо се на њај начин верници њрисиљавају да њо̀уне формулар и да у̀рава одлучи да ли ће њај неко да њосњане “члан”.

Онда сам у̀ињао: “Шња је са оним њудима који су Православни верници, њохаћају цркву сваке недеље, ис̀оведају се редовно, чија су деца у недељној школи и ко даје њрило̀ од 1,000 долара годишње као сњарашњљ. Да ли је ова особа члан њарохије и да ли може да ѓласа на годишњим ску̀ишњинама?” Њѐов од̀говор је био чврсњ: “Не, јер није њо̀унио формулар да би био њримљен у члансњво!” Значи, уколико неко њла̀ти чланарину од \$200 за годину дана, њо̀уни формулар, дође у цркву два или њри њу̀а годишње, може се назвањи чланом црквено-школске оњишњине и може да ѓласа, насу̀роњ некоме ко је искрени верник и њрактњикује њравославну веру али нема њраво ѓласа, њрема раније оњисаној њракси. Мислим да њреба да њоново њрочињам Дела а̀осњолска, јер се не сећам да су а̀осњоли њражили “формуларе за чланарину” у раној цркви или не здрави дуализам “Црквено-школске оњишњине” и локалне њарохије.

Хвала Богу, ово није случај у свакој парохији. 1998. године Српска православна парохија Светог Ђорђа у Сан Дијеџу, Калифорнија под духовним вођством Протојереја саврофора Божицара Драшковича и за време председника Вејна Пајца одбацила је систем чланарине и прихватила програм сарајтељства. Са радошћу могу да извештаим да од 66 чланова колико су онда имали, данас парохија броји 228 сарајтеља који прилажу и дарују цркви више него икад.

Верници парохије светог Ђорђа су разумели да су Православни хришћани позвани да буду верни сарајтељи онога што им је Бог дао у поверењу да треба да помажу Цркву у продужавању своје мисије.

Нека семе "сарајтељства" које је посејано у Сан Дијеџу, Фрезну, Алхамбри, Сијатлу, Лејк Форесту и Лакавани буде пример за све наше парохије и да будућност у овој земљи зависи у учењу наших лидера, очева и дедова, и посебно наше омладине да Божије земљско царство није базирано на "систему чланарине" већ на љубави – прво на Божијој љубави према нама и нашој према Богу, која се остварује кроз побожно даривање нашег времена, наших талената нашег богајства ради продужетка Његовог царства на земљи.

Обрен Герић